

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام رياست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

ليکلی تقرير او بيان چې د هيواد دمرکز او ولاياتو

ټولو خطيبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لېرل کېږي.

۲۰ / ذو القعدة الحرام / ۱۴۴۴ هـ، ق موافق د ۱۹ / جوزا / ۱۴۰۲ هـ، ش

د حج په اداء کولو کې د تيروتنو په گوته کول او له هغو څخه د مخنيوی لارې.

الحمد لله الملك الديان، خالق الأكوان ومقلب الأزمان، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له ولا ند ولا صاحبة ولا ولدان، وأشهد أن نبينا وحبيبنا وسيدنا محمد عبد الله ورسوله للثقلين الإنس والجان، صلى الله عليه وعلى آله وصحبه ومن تبعهم إلى يوم القيامة بإحسان. أما بعد:

قال الله تعالى: {فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ} {البقره: (۱۹۷)}

وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ، لا أدري لَعَلِّي لا أُحُجُّ بعد حَجَّتِي هذه). أخرجه مسلم.

د حج په مناسكو کې د تيروتنو او اشتباهاتو دمخنيوی لارې:

ددې لپاره چې حج په سمه توگه اداء شي او په حج کې دهغو کارونو مخنيوی وشي چې حج باطلوي او يايې اجر کموي لازمه ده چې په لاندې لارښوونو پوره عمل وشي؛ ترڅو د حج په دوران کې د تيروتنو او اشتباهاتو مخنيوی په سمه توگه وشي.

۱- په چاباندې چې کوم کار فرض شي د هغه کار علم هم ورباندې فرض گرځي. بناءً هرڅوک چې د حج د فريضې نوبت يې را نږدې شوی وي؛ په کارده چې د حج مربوط مسائل زده کړي، د حج د احکامو او مسائلو څخه ځان خبر کړي او دمطالعې لپاره داسې کتاب له بازاره راويسي چې د حج اړوند احکام او مسائل په کې ذکر شوي وي او که چيرې په کومه موضوع باندې پوهه نه شي، دهغې په اړه دې د ديني عالم څخه پوښتنه وکړي.

۲- کله چې حاجي د حج په سفر روانيږي په کارده چې د حج لارښود له ځان سره ولري او کله چې د حج په موسم کې کوم عمل ترسره کېږي دهغې په اړه دې د حج لارښود مطالعه کړي.

۳- که چيرې څوک سواد ونه لري او نشي کولای چې کتاب مطالعه کړي، دمسجد امام او يا کوم بل داسې شخص سره دې کيني چې د حج دمسانلو په اړه پوره معلومات لري او ورڅخه دې د حج مناسک او افعال زده کړي او دمناسکو په اړه دې خپل معلومات کره کړي.

۴- هر حاجي بايد په افغانستان او سعودي عربستان کې دحاجيانو په درسي حلقه کې پوره برخه واخلي. کله چې د حج ورځې رانږدې شوی او دحاجيانو لپاره دارشاد، حج او اوقافو وزارت له خوا معلم او لارښود تعيين شو، لازمه ده چې حاجي د حج په درسي حلقه کې پوره برخه واخلي او هغه معلومات چې دوی ته د حج په باره کې ورکول کېږي بايد زده

يې کړې، که چيرې په کومه خبره پوهه نشي بايد له معلم او ناظم څخه دهغې په اړه پوښتنه وکړي. همدا راز کله چې سعودي عربستان ته حاجيان لارشي حجاج بايد په هغو درسي حلقو کې ضرور برخه واخلي چې د حجاجو لپاره دائريږي.

۵- کله چې دحج په سفر روان شي بايد ټول حاجيان دمعلم لارښوونو ته غوږ ونيسي او دهغه په خبرو دې عمل وکړي.

۶- که چيرې دحج په دوران کې کومه داسې خبره رامنځ ته شي چې حاجي ته يې په اړه معلومات نه وي بايد سمدستي دې د معلم او يا د خپل ملگري څخه د هغې په اړه پوښتنه وکړي.

۷- دمعلم له خوا حجاجو ته جائز او ناجائز عملونه تشریح کول د تيروتنو مخنيوی کوي.

همدا راز حجاج بايد په خپل منځو کې يو بل اشتباهاتو ته متوجه کړي.

په حج کې تيروتني او اشتباهات هغه کارونه دي چې حاجي يې د واجبو، يا سنتو او يا هم د مستحبو په نيت سره کوي حال داچې هغه کړنې به نه واجب وي، نه به سنت وي او نه به مستحب وي، بلکې هغه به يا حرام وي يا به مکروه وي.

همدارنگه ځينې وخت حجاج له ځينو کارونو څخه ځان ساتي او فکر کوي چې دا به جواز نلري، حال داچې هغه به جائز وي.

ځينې وخت د حاجي د سستی او بې باکۍ له امله تيروتني او اشتباهات رامنځ ته کيږي، چې ددې ټولو اشتباهاتو او تيروتنو لامل د حج د حکمونو څخه بې علمي ده. په کارده چې دا تيروتني او اشتباهات وپيژندل شي او توجه ورته وشي.

د احرام د تړلو پر وخت تيروتني او اشتباهات:

۱- هغه څوک چې د حج لپاره هوايې سفر کوي، بايد چې احتياطا ميقات ته د رسيدو څخه مخکې احرام وتړي؛ ترڅو له ميقات څخه پرته له احرام نه تير نشي. د نورو ملکونو ځينې حجاج او معتمرين کله چې جدی ته ورسېږي بيا احرام تړي، د داسې کسانو لپاره په کارده چې واپس د ميقات ځای ته او يا هغه ځای ته لاړ شي چې د ميقات په محاذات کې واقع دی او بيا دې د ميقات څخه او يا د ميقات له محاذات څخه احرام وتړي؛ ځکه د جدې څخه احرام نه تړل کيږي او دجدې ښار د ميقات په داخل کې دی.

۲- که چيرې د احرام لباس ته نجاست ورسېږي، بايد نجاست يې ووينځل شي، ځينې حجاج په دې اړه بې پرواهي کوي او داحرام لباس نه وينځي. دوی داسې فکر کوي چې يوځل د احرام لباس په غاړه شو بيا يې ويستل په کار نه دي. حال داچې که چيرې داحرام لباس ته نجاست ورسېږي بايد هغه نجاست ووينځل شي، که چيرې د احرام لباس خيړن شي کولای شي هغه ووينځي او يايې بدل کړي. ځينې عوام حجاج د احرام په حالت کې ځان نه وينځي، حال داچې حاجي کولای شي چې د احرام په حالت کې ځان ووينځي.

۳- ځينې زنانه په دې عقیده وي چې احرام بايد په تور لباس کې وتړل شي چې دا فکر درست نه دی. د زنانو وو د احرام لپاره کوم ځانگړی لباس نشته، خو بايد کوبښنې دې وکړي چې د زينت لباس نه وي او کوبښنې دې وکړي چې داسې لباس په تن کې چې ټول بدن يې پټ کړي او فتنه نه زيږوي. ځينې زنانو داسې نازک يا چسپ لباس اغوندي چې د بدن ټول غړي يې ښکاري، په حج کې دداسې لباسو نو داغوستلو څخه بايد ډډه وشي.

۴- هغه زنانه چې حیض ورباندې راشي، د میقات څخه د تیریدو پر وخت باید احرام وتړي. ځینې زنانه چې د احرام د تړلو پر وخت حیض ورباندې راشي د میقات څخه د تیریدو پر وخت احرام نه تړي او فکر کوي چې د حیض په حالت کې احرام تړل گناه ده. حال دا چې کومه زنانه چې حیض ورباندې راشي د حج ټول افعال به ترسره کوي پرته له طواف څخه. کله چې له حیض څخه پاکه شوه بیا دې طواف وکړي.

په حدیث شریف کې راځي: (عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- لَا نَذْكُرُ إِلَّا الْحَجَّ فَلَمَّا جِئْنَا سَرَفَ طَمِثْتُ فَدَخَلَ عَلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَنَا أَبْكِي فَقَالَ مَا يُبْكِيكِ قُلْتُ لَوَدِدْتُ وَاللَّهِ أَنِّي لَمْ أَحِجَّ الْعَامَ قَالَ لَعَلَّكَ نَفِسْتِ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ فَإِنَّ ذَلِكَ شَيْءٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ فَافْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهَرِي) صحيح البخاري

ترجمه:- د حضرت عائشې رضي الله عنها څخه روایت دی چې مونږ ووتلو د نبي عليه السلام سره رمونږ بل قصد نه وو مگر حج و، کله چې د سرف مقام ته ورسیدو زه حائضه شوم، نبي عليه السلام را ننوتلو او ما ژړل. ماته یې وویل: څه دې ژړوي؟ ما ورته وویل: زه خوښه گنیم قسم په الله چې سبرکال می حج نه وی کړی ښه به وه. نبي عليه السلام ورته وفرمایل: لکه چې ته حائضه شوی یې؟ ما ورته وویل: بلی! نبي عليه السلام وفرمایل: دا (حیض) داسې شی دی چې الله تعالی مقرر کړی دی د آدم عليه السلام په لوڼو باندې. ته هم همغسې کار کوه لکه چې یو حاجي یې کوي، پرته له دې چې ته طواف د بیت الله وکړی ترڅو پورې چې له حیض څخه پاکه شی.

۵- ځینې خلک چې کله د احرام لباس په تن کړي، د(اضطباع) حالت غوره کړي او فکر کوي چې دا د احرام حکم دی، حال دا چې (اضطباع) یواځې د قدوم طواف په لومړیو دری گردشونو کې وي.

۶- د حج لپاره له ځان سره سفریه اخیستل په کاردی. ځینې داسې حاجي صاحبان پیدا کيږي چې حج ته ځي، خو له ځان سره پیسې نه اخلي او وایي په الله تعالی مې توکل دی. همدا راز د افغانستان د شهداؤ او معلولینو ورته چې کله حج ته ځي له ځان سره هیڅ پیسې نه اخلي او وایي هلته راته د حج وزارت پیسې راکوي.

دا دالله تعالی د حکم څخه ښکاره سرغړونه ده. الله تعالی فرمایي: {وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى} البقرة: ۱۹۷ ترجمه: له ځان سره توبنه واخلي، بیشکه غوره توبنه تقوی ده.

۷- د احرام څخه وروسته دوه رکعته سنت لمونځ باید په مکروه وخت کې ونه شي. د احرام تړلو څخه وروسته په غیر مکروه وخت کې دوه رکعته لمونځ سنت دی؛ ځینې خلک چې احرام وتړي په مکروه وخت کې هم دا مسنون لمونځ کوي چې دا یوه تیروتنه ده. [مستفاد من البحر]

۸- د احرام په حالت کې عورت پټولو ته زیاته توجه په کار ده. کله چې انسان عادي جامې وباسي او د احرام دوه ټوټې په تن کړي باید چې د احرام په حالت کې دخپل عورت پټولو زیات خیال وساتي. ځینې خلک چې کله عادي جامې وباسي او احرام واچوي، بیا خپل عورت پټولو ته دومره توجه نه کوي چې دا کار شرعا ناروا دی او عورت پټول فرض دي.

۹- کله چې احرام وتړل شي پکار ده چې محرم تلبیه زیاته ووايي. سنت طریقه داده چې حاجي به د احرام څخه وروسته تلبیه په کثرت سره وایي، ځینې حاجیان هیڅ تلبیه نه وایي یا ویده وي او یا نورو سره په بې ځایه خبرو مصروف وي

او يا هم چوپه خوله ناست وي، چې دا د سنتو مخالف عمل دی. بالعکس ځينې حاجي صاحبان په دومره تيزه او دوامداره توگه تلبیه وايي چې آواز يې کيني او زيات ستړی شي، چې داسې کار هم نه دی په کار؛ بلکه په هرڅه کې اعتدال او میانه روي بڼه ده.

امام زيلعي رح فرمايي: (ولا يجهد نفسه زيادة على طاقته كي لا يتضرر بذلك ولا يتركه لأنه سنة فإن تركه يكون مسيئا) [التبيين] دخپل توان څخه پورته په تلبیه ويلو به ځان نه ستړی کوي؛ ترڅو دتلبیې په وجه ورته کوم زیان ونه رسيږي. تلبیه به نه پرېږدي، ځکه تلبیه ويل سنت دي که چیرې تلبیه ويل يې پرېښودل داسې شخص به دسنتو مخالف عمل کړی وي.

۱۰- کله چې د ذوالحجې اتم تاریخ شي حجاج به احرام په هغه ځای کې ترې چې په کوم ځای کې اوسېږي او د مسجدالحرام څخه د احرام تړل ضروري نه دي. ځينې حجاج کرام کونښن کوي چې د مسجدالحرام څخه احرام وتړي.

۱۱- کله چې حاجي احرام وتړي، نو ټول ناروا او ناوړې کارونه ورباندې حرام شول او حاجي باید په حج کې د شخړو، جنجالونو او کنځلو څخه ځان وساتي. که چیرې دحج په جریان کې چا ته دبل چا له خوا کوم ضرر او تکلیف ورسېږي، باید چې صبر ور باندې وکړي او هغه ته دباثلث ځواب کونښن ونه کړي. ځينې حاجي صاحبان لیدل کېږي چې دحج په سفر کې، په مشاعرو کې تل شخړې کوي حتی یو بل ته بد رد وايي چې داسې کارونه دحج اجر له منځه وړي او حاجي ور باندې گناهگاريږي. الله جل جلاله فرمايي: {فَلَا رَفَتْ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ} البقرة: ۱۹۷ ترجمه: نه دي جائز شهواني کارونه او نه دي جائز دگناه کارونه او نه دی جائز جگړې په حج کې.

امام ابوبکر جصاص ددې آیت په تفسیر کې وايي: گناهونه او جگړې ولو که نورو حالاتو کې هم حرامی دی؛ خو الله تعالی احرام ته د درناوی په خاطر دلته حرامې گړځولې دي او بله داچې د احرام په حالت کې دگناه سزا نسبت نورو حالاتو ته درنه دي. [أحكام القرآن للجصاص]

په طواف کې د تیروتنو پیژندل او له هغو څخه مخنیوی:

۱- کله چې په کعبه شریفه نظر ولگېږي په کارده چې تکبیر وویل شي او دعاء وغوښتل شي. ځينې حاجي صاحبان په وارخطايي سره مسجدالحرام ته ننوځي او مسجد ته دداخلیدو آداب نه مراعتوي. سنت طریقه داده چې حاجي کله مسجدالحرام ته داخلېږي ښي پښه دی مخکې کړي او (اللهم افتح لي ابواب رحمتك) دعاء دې ووايي او کله چې په کعبه شریفه باندې يې نظر ولگید؛ درې ځله دې (الله اکبر، لا إله إلا الله وحده لا شريك له له المَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ووايي او دعاء دې وغواړي؛ ځکه دا د دعاء دقبليدو ځای او وخت دی. [البحر]

۲- د حجر الاسود څخه طواف شروع کول واجب دي او ځينې فقهاء وايي چې د حجر الاسود څخه طواف شروع کول شرط دی. [بحرالرائق]

ځينې حجاج حجر الاسود ته د رسیدو څخه مخکې طواف شروع کوي او یا هم حجر الاسود ته د رسیدو څخه مخکې لاسونه وچتوي او په گردش پیل کوي چې دا تیروتنه او اشتباه ده. همدا شان ځينې حجاج چې کله د حجر الاسود څخه تیر شي بیا استلام کوي، بلکې په کارده چې حاجي کله حجر الاسود ته مخامخ شي بیا دې لاسونه ورته پورته کړي او تکبیر دې ووايي. همدا شان په آخري گردش کې ځينې حجاج مخکې له دې چې حجر الاسود ته

ورسپيري طواف قطع کوي، په کار ده چې په اخري شوط کې چې کله حجر الاسود ته ورسپيري د حجر الاسود استلام دې وکړي او بيا دې طواف قطع کړي.

۳- په کارده چې په طواف کې ذکر يا د قرآن کریم تلاوت شي، ځينې خلک په ډلييزه توگه په ډير لوړ آواز سره ذکر کوي، داسې په کار نه ده؛ ځکه په دې کار سره طواف کوونکو ته ضرر رسپيري. امام ابن نجيم فرمايي: (وَأَمَّا قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ فِيهِ فَمُبَاحَةٌ فِي نَفْسِهِ وَلَا يَرْفَعُ بِهَا صَوْتَهُ). [بحر الرائق]

۴- طواف بايد د حطيم څخه بيرون وشي، کله چې څوک حطيم ته داخل شي لازمه ده چې طواف د هغه ځای څخه شروع کړي چې په کوم ځای کې يې قطع کړی وي. ځينې حجاج د طواف پروخت حطيم ته داخلېږي او بيا چې راوړي په خپله مخه ځي چې په دې سره د طواف ځينې حصه ورڅخه پاتې کېږي او د طواف يو څه حصه د حطيم په داخل کې راځي چې په دې کار سره ترک د واجبو راځي. په البحر کې راځي: (وَأَمَّا إِذْخَالَ الْحَطِيمِ فِي طَوَافِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ) البحر الرائق

۵- د ازدحام په صورت کې دحجر الاسود بڼکلول په کار نه دي. دحجر الاسود استلام سنت عمل دی او که چيرې ازدحام زيات وي او خلکو ته دتکليف د رسيدو ويره وي؛ بايد د لری څخه ورته په لاسو باندي اشاره وکړي. ځينې خلک کوبښن کوي چې حجرالاسود بڼکل کړي ولو که دځان او نورو په ضرر تمام شي. ددې کار څخه بايد ډډه وشي. ځکه دحجرالاسود بڼکلول سنت دي ، خو دخلکو څخه دضرر دفع کول واجب دي. [التبيين]

په يو روايت کې داسې راځي: (أَنَّ عُمَرَ كَانَ يُزَاحِمُ عَلَى الرُّكْنِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا حَفْصٍ، إِنَّكَ رَجُلٌ قَوِيٌّ، وَإِنَّكَ تُؤْذِي الضَّعِيفَ، فَإِذَا وَجَدْتَ خُلُوةً فَاسْتَلِمِ الرُّكْنَ، وَإِلَّا فَهَلَلْ وَكَبِّرْ وَامْضِ). مصنف عبد الرزاق.

ترجمه:-- عمر بن الخطاب رضي الله عنه په حجرالاسود باندي دخلکو سره مزاحمت کولو، پيغمبرعليه السلام ورته وويل: ای ابوحفصه! ته قوی سپری يي او ته ضعيفانو ته زیان اړوی، که چيرته دې خالي ځای پيدا کړ حجرالاسود بڼکل کړه او که نه؛ نو لاله الا الله ووايه او الله اکبر ووايه او تيرشه.

۶- د طواف پر وخت د عورت پټول فرض دي او که چيرې په طواف کې دومره اندازه عورت بڼکاره شو چې لمونځ ورسره نه کېږي ، دم ورباندي لازميږي. داسې ليدل شوي دي چې ځينې حجاج لنگ په داسې طريقه تړي چې د طواف پر وخت يې عورت بڼکاري. (قَلَوْ طَافَ مَكْشُوفَ الْعَوْرَةِ قَدْرًا مَا لَا تَجُوزُ الصَّلَاةُ مَعَهُ لَزِمَهُ دَمٌ). البحر الرائق

۷- په طواف کې نورو خلکو ته زیان رسول ناوړه کړنه ده. دطواف په وخت کې ځينې حاجيان يواځې دطواف په فکر کې وي او دبوډا گانو ، ضعيفانو او مريضانو خيال نه ساتي، ټيل کوي او په ويلچرونو سره خلک وهي او حتی زخمي کوي يي خلکو ته ضرر رسول حرام دي.

۸- د احرام او د طواف په حالت کې په مبادل کې مصروفه کيدل او خپل قيمتي وخت ضائع کول نه دي په کار. په دې وروستيو کې چې دمبادل نړۍ عامه شوی ده او مبادل د مسلمان څخه عبادت، تلاوت ، ذکر او فکر هرڅه اخیستي دي، دنورو وختونو په څير مبادل دحاجي څخه په احرام او حرم کې وخت ضائع کوي او هغه لحظات چې نه تکراريدونکی دي اکثره اشخاص يي په مبادل کې دانځورونو په اخیستلو او د ويډيوگانو په جوړولو او جوکتلو بربادوي. په مکې حرم کې او دپيغمبرعليه السلام د زیارت په وخت کې ځينې خلک د انځورونو او ويډيوگانو په اخیستلو مصروف وي، چې دا ډير ناشايسته کار دی او بې د بې ادبۍ مظهر دی. په کارده چې حاجي صاحبان ددې ناوړه کار څخه جداً ځانونه وژغوري. په طواف کې دې مسنون اذکار ، دعاگانې ووايي او يادې د قرآن کریم تلاوت وکړي .

۹- په طواف کې دښځو سره دتماس نیولو څخه باید ډډه وشي. په طواف کې باید کونښنې وشي چې دنامحرمو زنانه و سره تماس ونه نیول شي؛ ځکه د پردیو زنانه و سره په قصدي توګه لګیدل ګناه ده. ځینې خلک دطواف په وخت کې ددې خبرې هیڅ خیال نه ساتي.

۱۰- د طواف څخه وروسته دوه رکعته واجبي لمونځ د مقام ابراهیم څخه علاوه دمسجدالحرام په نورو ځایونو کې ادا کول هم درست دی. د طواف څخه وروسته لمونځ دمقام ابراهیم شاته ادا کېږي، خو که چیرې دمقام ابراهیم شاته خالي ځای نه وي او د خلکو ازدحام و، حاجي کولای شي چې دوه رکعته لمونځ د مطاف یا مسجدالحرام په کوم بل ځای کې اداء کړي، ځکه د خلکو څخه ضرر دفع کول واجب دي. ځینې حاجي صاحبان ډیر زحمت او تکلیف کاري چې حتما دوه رکعته لمونځ د مقام ابراهیم شاته وکړي ولو که ځای هم نه وي.

۱۱- د احرام تړلو څخه وروسته دوه رکعته لمونځ او د طواف څخه وروسته دوه رکعته لمونځ په مباح وخت کې په کار دی.

ځینې حجاج مکروه وخت هیڅ په نظر کې نه نیسي او په مکروه وخت کې هم د طواف دوه رکعته لمونځ کوي.

۱۲- که چیرې د طواف په گردشونو کې ورته شک پیدا شو، نو په اقل عدد دې اکتفاء وکړي او طواف دې له سره نه را ګرځوي. ځینې حجاج کرام چې د گردشونو په عدد کې تیر وځي، طواف د سره پیل کوي چې په دې سره په حرج کې واقع کېږي.

۱۳- د کعبې شریفې دروازه ملتزم نه دی؛ بلکې ملتزم د هغه ځای نوم دی چې د حجر الاسود او د کعبې ددروازې ترمنځ واقع دی. ځینې حجاج دکعبې شریفې په دروازه باندې د ملتزم ګمان کوي او له همدې امله د دروازې پورې ځان مسح کوي.

اگر چه د کعبې شریفې دروازه خپل فضیلت لري او د دروازې د درشل مچې کول مستحب دي. [مجمع الانهر]

د صفا او مروه ترمنځ سعیه کولو کې تیروتنې او اشتباهات:

۱- هرکله چې حاجي د طواف څخه فارغ شو اوغونډل یې چې د صفا او مروه ترمنځ سعی وکړي، په کار ده چې یو ځل د حجر الاسود استلام وکړي او بیا صفا او مروه غونډی ته وځيږي. ځینې حجاج دی متوجه نه وي او د حجر الاسود استلام نه کوي.

همدا راز د طواف او سعی ترمنځ زیاته فاصله راوستل په کار نه دي. ځینې حجاج چې کله طواف وکړي بیا زیات وخت وروسته سعی ته راځي چې دا کار خلاف سنت او مکروه دی. علامه کاساني رح فرمایي: (ثُمَّ رَجَعَ إِلَى الرُّكْنِ فَاسْتَلَمَهُ وَلِأَنَّ السَّعْيَ مُرْتَبٌّ عَلَى الطَّوْفِ لَا يَجُوزُ قَبْلَهُ. وَيُكْرَهُ أَنْ يَقْضِيَ بَيْنَ الطَّوْفِ وَبَيْنَ السَّعْيِ). [بدائع الصنائع]

۲- د صفا او مروه ترمنځ سعیه کې رمل نشته او په سعیه کې رمل کول خلاف ادب کار دی. ځینې حجاج په سعیه کې هم د طواف په شان رمل کوي. امام سرخسی لیکلي دي: (وَإِذَا سَعَى بَيْنَ الصِّفَا وَالْمَرْوَةِ وَرَمَلَ فِي سَعِيهِ كَلِمَةَ مِنَ الصِّفَا إِلَى الْمَرْوَةِ وَمِنَ الْمَرْوَةِ إِلَى الصِّفَا فَقَدْ أَسَاءَ وَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ). المبسوط للسرخسي

۳- کله چې صفا غونډی ته وختلو او بیت الله شریف ورته ښکاره شو، تکبیر دې ووايي او مسنون دعاء او اذکار دي ووايي او بیت الله ته دې په لاسونو باندې اشاره نه کوي، بلکې لاسونه دې یواځې د دعاء لپاره پورته کړي.

۴- دصفا او مروه ترمنخ سعی باید په کامله توگه ترسره شي. دصفا او مروه غونډیو ترمنخ سعی هغه وخت کامله سعی ده چې حاجي لومړی صفا غونډی ته وخیږي او دا یقیني کړي چې صفا غونډی ته ختلی دی. همدا راز حاجي باید دا یقیني کړي چې مروه تپې ته ختلی دی. ځینې حجاج چې کله صفا غونډی ته نږدې شي د مروه په لور گرځي او غونډی ته نه ځیږي، همدا شان کله چې مروه تپې ته نږدې شي بیا را گرځي، چې دا کار دستتو خلاف عمل دی دی. فتاوی عالمگیری کې راځي: (وَالصُّعُودُ عَلَى الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ سُنَّةٌ حَتَّى يُكْرَهَ أَنْ لَا يَضَعَدَ عَلَيْهِمَا) ترجمه: صفا او مروه ته ختل سنت دي او دا مکروه ده چې ورته ونه ځیږي.

۵- په میلین احضرین کې منډه وهل د سږو لپاره دي؛ بنځې دې منډه نه وهي. ځینې زنانه لیدل کیږي چې دوی هم د سږو په شان په میلینو اخضرینو کې منډه وهي.

۶- د صفا او مروه ترمنخ پیاده سعیه کول واجب ده او څوک چې پرته له عذر څخه په سپرلی سعیه کوي دم ورباندې لازمیږي.

ځینې حجاج پرته له عذره د ویل چر په وسیله سعیه کوي چې په دې کړنې سره دم ورباندې لازمیږي. علامه ابن نجیم لیک: (أَنَّ الْمَشْيَ فِيهِ وَاجِبٌ حَتَّى لَوْ سَعَى رَاكِبًا مِنْ غَيْرِ عَذْرٍ لَزِمَهُ دَمٌ). [البحر الرائق]

ترجمه:- په سعیه کې پیاده تلل واجب دي. که چیرې پرته له عذره په سپرلی سپور سعیه وکړي دم ورباندې لازمیږي.

په عرفات کې تیروتنې او اشتباهات:

۱- عرفات ته د ذوالحجې په اتم تاریخ کې تلل خلاف سنت عمل دی. که څوک بې له دې چې منی ته لاړ شي او مستقیم عرفات ته د ذوالحجې په اتم تاریخ لاړ شي دا کار مخالف د سنت دی او حاجي د یو لږ فضائلو څخه محرومیږي.

(وَأَمَّا مَا يَفْعَلُهُ النَّاسُ فِي هَذِهِ الْأَزْمَانِ مِنْ دُخُولِهِمْ أَرْضَ عَرَفَاتٍ فِي الْيَوْمِ الثَّامِنِ فَخَطَأٌ مُخَالَفٌ لِلْسُّنَّةِ). [رد المحتار]

۲- په عرفات کې د بیهوده مجلسونو څخه باید ځان وساتل شي. په عرفات کې د وقوف په وخت باید خپل پروردگار ته زاري، ژړا او فریاد وشي او دا وخت غنیمت وگڼل شي. عرفات هغه ورځ ده چې الله تعالی په کې خپلو بندگانو ته دهغوی گناهونه بښي. د عرفات ورځ یو طلايي فرصت دی او په دې ورځ چې د بندگانو دعاگانې په کې مستجاب دي باید په تلاوت، دعاء، ذکر باندې تیره شي او د هر ډول بیهوده مجلسونو، خوبونو څخه ځان وساتل شي. ځینې حاجي صاحبان لیدل کیږي چې په دغو قیمتې شیبو کې په خپلو منځو کې قیصې کوي، ټوکې او مسخرې کوي، ځینې په مبالغو کې مصروف وي او ځینې نور بیا په خوراکنونو پسې منډې وهي او سبیلونه راټولوي؛ چې دا د ځان سره ستره جفا او لوی ظلم دی.

۳- د عرفات څخه د لمر له پریوتلو وروسته باید راووزي. حجاج په عرفات کې د ماښام لمر پریوتو پوری پاتې کیږي. متأسفانه ځینې خلک داسې دي چې په بې ځایه بهانو باندې د لمر د پریوتو څخه مخکې د عرفات څخه راووزي؛ چې دا یوه لویه اشتباه ده چې په حاجې باندې دم لازمیږي. امام ابن نجیم فرمایي: (لَوْ دَفَعَ قَبْلَ الْغُرُوبِ وَجَاوَزَ حُدُودَ عَرَفَةَ لَزِمَهُ دَمٌ) البحر الرائق

ترجمه:- که چیرې څوک د لمر د غروب څخه مخکې د عرفات څخه راووتلو او د عرفات له حدودو تیر شو، دم ورباندې لازم شو.

۴- د جبل رحمت په خوا کې اړول غوره دي خو جبل الرحمت ته ښتله خلاف سنت دي.

کله چې د ذوالحجې نهم تاریخ شي حجاج د منی څخه عرفات ته ورځي . که چیرې ددې امکان وي چې د جبل الرحمت په خوا کې واري غوره ده او که چیرې د ترتیب له مخې د جبل الرحمت په خوا کې اړول ممکن نه وي د عرفات په هرځای کې دریدل درست دي. په خلکو کې دا مشهوره ده او خلک داسې عقیده لري چې جبل الرحمت ته ختل زیات ثواب لري او د عرفات په ورځ کونښن کوي چې جبل الرحمت ته وځي چې دا فکر درست فکر نه دی او دا کار حجاجو ته زیات مشکلات پیدا کوي. امام ابن نجیم په دې اړه لیکي: (وَأَمَّا مَا أُسْتَهْرَ عَنْ الْعَوَامِّ مِنَ الْإِعْتِنَاءِ بِالْوُقُوفِ عَلَى جَبَلِ الرَّحْمَةِ الَّذِي هُوَ بَوَسِطِ عَرَفَاتٍ وَتَرْجِيحُهُمْ لَهُ عَلَى غَيْرِهِ فَخَطَأً ظَاهِرٌ وَمُخَالَفٌ لِلسُّنَّةِ وَلَمْ يَذْكَرْ أَحَدٌ مِمَّنْ يُعْتَدُّ بِهِ فِي صُعُودِ هَذَا الْجَبَلِ فَضِيلَةً تَخْتَصُّ بِهِ). [البحر الرائق]

په مزدلفه کې تیروتنې او اشتباهات:

۱- په عجله او تیزی سره مزدلفې ته ځان رسول په کار نه دي. ځینې حجاج داسې په عجله سره ځان مزدلفې ته رسوي ، ته به فکر کوی چې دا کوم سنت عمل دی. حال دا چې نبي علیه السلام مزدلفې ته د ښکته کیدلو پر خت صحابه وو ته داسې وفرمایل: (أَيُّهَا النَّاسُ، السَّكِينَةَ السَّكِينَةَ). صحیح مسلم . ترجمه: ای خلکو! پر تاسو ارامي لازم ده، پر تاسو ارامي لازم ده.

۲- کله چې حجاج مزدلفې ته ورسېږي، باید د لمانځه لپاره تیارې ونیسي. ځینې حجاج چې مزدلفې ته راشي نو د هرڅه نه لومړی د جمراتو د ویشتلو لپاره د تیرو په راټولو پیل وکړي.

۳- د مزدلفې د محدودې په هرځای کې پاتې کیدل درست دي. کله چې د عرفات څخه حجاج راووتل په لاره کې دې نه اړوي او ځانونه دې د مزدلفې محدودې ته ورسوي. غوره داده چې د (قزح) غر په خوا کې واپروي، خو که چیرې ځای نه وي بیا چې د مزدلفې په هرځای کې یې واپرول درست ده. ځینې حاجي صاحبان کونښن کوي چې د (قزح) غر ته ځان ورسوي او فکر کوي چې بدون ددغه ځای څخه بل ځای کې تم کیدل حج نیمگړی کوي چې دا سم فکر نه دی. فتاوی عالمگیری کې راځي: (وَإِذَا اتَّوَا الْمُزْدَلِفَةَ نَزَلُوا حَيْثُ شَاءُوا) کله چې مزدلفې ته راوړسیدل هرځای کې چې یې خوبه وي وادې اړوي.

له بل پلوه ځینی نور خلک شته چې هغوی په (وادی محسر) کې هم پاتې کیږي او دا ورته کوم باک نه ښکاري چې دا کړنه سمه کړنه نه ده .

امام حصکفي (رح) وايي: (المزدلفة كلها موقف إلا وادي محسر هو واد بين منى ومزدلفة فلو وقف به أو بطن عرفة لم يجز على المشهور) الدر المختار

ترجمه:- مزدلفه ټوله دقوف ځای دی؛ پرته له (وادی محسر) څخه ځکه وادي محسر- یو ناو دی د مزدلفې او منی ترمنځ. که څوک په دی ځای کې وقوف وکړي وقف یې درست نه دی په مشهور روایت سره.

۴- په مزدلفه کې د وقوف وخت د فجر صادق څخه تر لمر ختلو پوری دی.

ځینې حجاج داسې دي چې بیدون دکوم مشروع عذر نه د مزدلفې څخه وزی او په خپل وخت کې وقوف نه کوي چې په دې سره ورباندې دم لازمېږي. د مختصر القدوری په شرح کې راځي: (ومن ترك الوقوف بالمزدلفة من غير عذر فعليه دم) اللباب في شرح الكتاب. څوک چې په مزدلفه کې پرته له عذره وقوف پرېږدي دم ورباندې لازمېږي.

د جمراتو د ویشتلو پر وخت تیروتنې او اشتباهات:

۱- پرته له ضرورته د جمراتو په ویشتلو کې بل څوک وکیل ټاکل سم کار نه دی. ځینې حجاج د تنبلی او سستی له امله نوروکسانو ته وایي چې زما په ځای هم جمرات ووله، باید چې ددې کار څخه مخنیوی وشي.

۲- د جمراتو ویشتل د حج د اعمالو څخه یو عمل دی او دا عقیده سمه نه ده چې جمرات حقیقه شیطانه دی. بعضی عوام چې کله جمرات ولي په دې عقیده یې ولي چې دا حقیقه شیطانه دی، ځکه دوی وایي: شیطان مي وویشتلو او د جمراتو د ویشتلو پروخت زیات قهرجن وي. او ځینې حجاج د جمراتو د ویشتلو پر وخت شیطان ته کنخل کوي، په لویو تیرو یې ولي، په چپلو یې ولي. چې دا کارونه د شریعت خلاف کارونه دي. ځکه دا اعمال د الله تعالی د ذکر او یادولو په هدف مشروع شوي دي. بناء په لویو تیرو د جمرات ویشتل یا په بوتانو او چپلو سره د جمراتو ویشتل غیر شرعي کارونه دي.

۳- د لومړیو دوه جمره د ویشتلو څخه وروسته دعاء کول سنت ده. که چیرې د ازدحام ویره نه وي او دعاء کولو لپاره فرصت وي باید چې حاجي دعاء وکړي، البته د آخري جمرې د ویشتلو څخه وروسته دریدل او دعاء نشته.

اکثره حجاج لیدل کیږي چې کله جمرات ولي په ډیره عجله یې ولي او دعاء لپاره نه درېږي. دا چې جمرات ویشتل عبادت دی، په کارده چې د لته هم عاجزي اختیار شي او په مسنون طریقه باندې جمرات وویشتل شي. رسول الله صلی الله علیه وسلم به چې کله لومړۍ جمره وویشتله مخ په قبله به ودریده او اوږده دعاء به یې وکړه. همدارنگه کله به چې یې دوهمه جمره وویشتله مخ په قبله به ودریده او دعاء به یې وکړه او کله به یې چې دریمه جمره وویشتله نه به دریده بلکې مخ ته به تللو.

۴- د جمراتو د ویشتلو پر وخت تکبیر ویل سنت دي. ځینې حجاج تکبیر نه وایي چې دا کار خلاف سنت دی.

د هدیی (قرباني) ذبح کول باید په مکه او یا منی کې ترسره شي.

ځینې حجاج داضحیی (قرباني) لپاره دمکې څخه بیرون وزی او دمکې څخه بیرون هدیه ذبح کوي.

امام مرغینانی (رح) وایي: (وأما النسك فيختص بالحرم بالاتفاق، لأن الإراقة لم تعرف قرابة إلا في زمان أومكان) الهدایة

شرح البدایة

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.